

ÎN CHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Velson-Trans”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Transport Union” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Velson-Trans” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Velson-Trans” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Iaoveni din 29 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2015, SRL „Transport Union” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Velson-Trans” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 17 decembrie 2013 SRL „Transport Union” a încheiat cu SRL „Velson Trans” contractul-comandă nr.1-84/3 privind transportarea mărfurilor, în baza căruia SRL „Transport Union” s-a obligat să acorde servicii de transport, contra prețului de 1 400 USD.

În vederea executării obligațiilor contractuale, în baza contractului nr. V-3 din 17.12.2013 au angajat pentru transportarea mărfurilor Întreprinderea Individuală „СИЧ Степан Петрович”, iar conform contractului menționat, aceasta s-a obligat să transporteze mărfuri cu mijloacele de transport BC 63-04CI și BC 01-91XP, contra sumei de 1300 USD.

Întru confirmarea executării lucrărilor de transport ÎI „СИЧ Степан Петрович” a prezentat CMR nr. 250597 și a semnat cu SRL „Transport Union” actul de primire-predare a lucrărilor prin care a confirmat executarea serviciilor de transport în sumă totală de 1300 USD. Un astfel de act a fost încercat de a fi semnat cu pârâtul SRL „Velson Trans” pentru a confirma executarea lucrărilor în baza contractului-comandă nr. 1-84/3 din 17.12.2013, însă pârâtul a refuzat semnarea actului de primire-predare

a serviciilor prestate și a facturii fiscale prin care urma să fi confirmat faptul executării serviciilor de transport în sumă de 1400 USD.

Menționează reclamantul că, în temeiul legii contabilității au expediat în adresa pârâtului factura fiscală nr. WA 0275972, actul de primire-predare a serviciilor prestate și contul de plată în sumă de 18 196,36 lei. Dat fiind că, pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale, au expediat o somație, însă nu au primit nici un răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea din contul SRL „Velson-Trans” în beneficiul SRL „Transport Union” a datoriei în mărime de 18 196,36 lei, penalității în mărime de 1 086 lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la SRL „Velson Trans” în beneficiul SRL „Transport Union” datoria rezultată din neexecutarea obligației conform contractului din 17.12.2013, în sumă de 18 196,36 lei, penalitatea 18 000 lei și cheltuielile de judecată rezultate din plata taxei de stat în sumă de 1 086 lei, iar în total suma de 37 282 lei 36 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de către SRL „Velson Trans”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 aprilie 2015, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca fiind depusă în afara termenului legal.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016, s-a admis recursul declarat de SRL „Transport Union”, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, cu remiterea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de SRL „Velson-Trans” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 29 aprilie 2015.

La 17 februarie 2017 și 21 februarie 2017, SRL „Velson Trans” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, criticându-le pentru netemeinicie și ilegalitate, susținând în esență că, au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Susține recurentul că, examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea regulilor privind limba de desfășurare a procesului, instanța de apel neglijând neexecutarea obligațiilor impuse intimatului de a prezenta actele în forma legalizată.

La fel, indică recurentul că, instanțele de judecată au admis acțiunea în privința unei obligații inexistente pe un contract de transport neexecutat de intimat.

A mai indicat recurentul că, instanța de apel a interpretat eronat legea materială în sensul aplicării termenului de prescripție în contractele de transport.

Referitor la termenul declarării recursului, completul reține că, materialele dosarului nu atestă cu certitudine data primirii de către recurent a deciziei integrale, iar în asemenea circumstanțe recursul se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 CPC.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Velson Trans”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Velson Trans”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Velson Trans”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Velson-Trans”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari